

בש"פ 5508/15 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5508/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

המבקשת: פלונית

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר-שבע מיום 10.8.2015 בעמ"ת 39351-07-15
שניתנה על ידי כבוד השופט ג' גדעון

בשם המבקשת: עו"ד דוד טובול

החלטה

1. לפני בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט ג' גדעון) בעמ"ת 39351-07-15 מיום 10.8.2015, במסגרתה דחה בית המשפט את הערר שהגישה המבקשת וקבע כי אין מקום לשחררה לחלופת מעצר.

2. כתב האישום שהוגש ביום 4.3.2015 מייחס למבקשת מסכת התעללויות שארעה בין שנת 2012 לשנת 2015 כלפי בתה, ילדת 1997. בין היתר, נאשמת המבקשת בגרימת חבלות חמורות לבתה, במספר הזדמנויות, לרבות על דרך של ביצוע חתכים מכוונים, באמצעות סכין, בידיה ובפניה.

3. לאחר ששירות המבחן הגיש תסקיר מעצר שלילי מאוד בעניינה של המבקשת הורה בית משפט השלום בהחלטתו מיום 19.4.2015 על מעצרה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדה. על החלטה זו הגישה המבקשת בקשה לעיון מחדש, בטענה כי מאז מתן ההחלטה הגיע לידי ההגנה חומר שיש בו כדי לכרסם בקיומן של ראיות לכאורה. בהחלטתו מיום 19.7.2015 דחה בית המשפט את הבקשה. במסגרת החלטתו המפורטת, סקר בית המשפט את הראיות המרכזיות נגד המבקשת, וקבע כי לא עלה בידיה להצביע על חידוש ראייתי כלשהו. לא זאת אף זאת, בית המשפט הוסיף וקבע כי החומר החדש כביכול שצורף על ידי המבקשת דווקא מחזק במידת מה את הראיות נגדה.
4. המבקשת הגישה ערר על החלטתו של בית משפט השלום מיום 19.7.2015. בהחלטתו מיום 23.7.2015 קבע בית המשפט המחוזי כי החומר החדש שהוצג על ידי המבקשת אינו עולה כדי "מסה קריטית" המכרסמת בראיות הלכאוריות. יחד עם זאת, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר עדכני בעניינה של המבקשת, במסגרתו תיבחן, בין היתר, חלופת מעצר שתובא לפני שירות המבחן על ידי בא כוחה של המבקשת. ביום 5.8.2015 הוכן התסקיר, ממנו עולה כי מסוכנותה של המבקשת כלפי בתה הינה גבוהה מאוד, כי המבקשת נוטה לשימוש במניפולציות וכי היא מנסה להתערב בחיי בתה אף בעת שהותה במעצר. אשר על כן, דחה שירות המבחן את החלופה שנבחרה על ידו והמליץ על המשך מעצרה של המבקשת עד תום ההליכים. ביום 10.8.2015 נתן בית המשפט המחוזי את ההחלטה מושא הבקשה דנן. בפתח הדברים קבע בית המשפט כי טענת הכרסום נדחתה מפורשות עוד בהחלטה מיום 23.7.2015, ועל כן אין מקום להידרש לה בשנית. לאחר שהתייחס לתסקיר העדכני, הגיע בית המשפט למסקנה כי אין מקום לשחרר את המבקשת לחלופה שהוצעה, וזאת משני טעמים: מסוכנותה של המבקשת כלפי בתה, לצד החשש פן המבקשת תשפיע על עדותה של בתה.
5. לאחר שעיינתי בבקשה ונספחיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. הלכה היא כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן רק באותם מקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית [ראו למשל: בש"פ 684/12 ברטלר נ' מדינת ישראל פסקאות 10-11 (31.1.2012)]. ברם, הבקשה דנן אינה מגלה כל שאלה עקרונית או ציבורית, אלא מתמקדת דווקא בטענות אודות הראיות הקיימות במקרה הספציפי. טענות אלה זכו להתייחסות הן מצד בית משפט השלום והן מצד בית המשפט המחוזי, ובשים לב להלכה שאותה ציינתי לעיל, אין מקום בנסיבות העניין להידרש להן בשלישית.
6. רואה אני מקום להדגיש, בבחינת למעלה מן הצורך, מספר נקודות שיש בהן כדי לחזק את מסקנתי כי יש לדחות את הבקשה. במסגרת הבקשה, טוענת המבקשת כי בית המשפט המחוזי נתן "משקל סגולי ומוחלט" לעמדת שירות המבחן. עוד נטען כי שגה בית המשפט כשלקח בחשבון את החשש שהמבקשת תשפיע על עדותה של בתה. עיון בנספחי הבקשה מלמד כי טענות אלה משוללות יסוד. סבורני כי ההחלטה להורות על תסקיר משלים הינה החלטה ראויה ואף הכרחית. בית המשפט לא אימץ את כל מסקנותיו של שירות המבחן, ולהמחשה קבע כי בניגוד לעמדת שירות המבחן, הוא איננו סבור כי לא קיימת חלופה כלשהי שיש בה כדי להפחית ממסוכנותה הקונקרטית של המבקשת. כל שבית המשפט קבע הוא שבעת הזו, אין די בחלופה הקונקרטית המוצעת וכי אין כל מניעה שהמבקשת תציע חלופה אחרת בהמשך הדרך. אשר להשפעת המבקשת על עדותה של בתה; פשיטא כי הסיפא של סעיף 21(א)(1)(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 מאפשר לבית המשפט לקחת שיקול זה בחשבון. יתר על כן, העובדה שבית המשפט התחשב בשיקול זה רק מחזקת את המסקנה שלא אימץ את חוות דעתו של שירות המבחן כמו שהיא אלא החליט להגיע למסקנה דומה מנימוקים שונים.

7. בשולי הדברים אוסיף כי מן הראוי לפעול להעדת בתה של המבקשת בשלב מוקדם ככל האפשר, וזאת משום שהעדתה תגדיל את הסיכוי (אך לא תבטיח) לשחרורה של המבקשת לחלופת מעצר, בכפוף למציאת חלופה הולמת אשר תאיין את מסוכנותה כלפי בתה.

ניתנה היום, ב' באלול התשע"ה (17.8.2015).

ש ו פ ט
